

Tonnánként 6,56 fillér megtakarítás

Ferenc-bányán csökkentik a szén önköltségét

Ferenc-bánya október hónapban havi tervét 105,1 százalékra fejezte be, mennyiségi termelésének eleget tett. A mennyiségi termelés mellett igen fontos az önköltség csökkentése, a szén előállításának állandó olcsóbbodása, hiszen ez a jólét, a gazdasági felemelkedés egyik alapvető eszköze.

Ferenc-bányán október hónapban az önköltség csökkentés terén kiváló eredményt ért el. Ebben az évben ilyen hatalmas összegű megtakarítást még egy hónap alatt sem sikerült teljesíteni. A bányán a szén tervezett költsége 81,64 fillér volt, ezzel szemben 75,08 fillért termelték ki a szén egy tonnáját, vagyis tonnánként 6,56 forintot takarítottak meg. Ebben a megtakarításban igen nagy része van a bányai pártszervezetnek, kommunisztának, becsületes pártönkivüli dolgozónak.

Az önköltség részletezésénél rá kell mutatni, hogy fa és lözser megtakarítás nem volt, sőt túllépés volt mind a két helyen. Laurencsik elvtárs, a bányai kommunista üzemvezetője azt mondja, hogy ez a túllépés az alsópadi front végett állt elő, mert az alsópadi front faigényesebb, a szene keményebb, több repesztésre volt szükség. Eppen ezért igyekeztek a költséget ott megőrizni, ahol leginkább mód volt erre.

Igen sok gép dolgozik a bányában, a frontokon kaparószalagok szállítanak, a frontól kijövő szén kaparószalagok és gumiszalagok továbbítják. Ezeket nagy teljesítményű motorok működtetik, és ezek a motorok hatalmas összegbe kerülnek. Igen sűrűn előfordul, úgy a Ferenc-bányán, mint a többi üzemekben is, hogy a motorok kiégtek, cserélni kellett, az új motor költsége a kitermelt szén terhelte.

tal besorozzuk, azt látjuk, hogy igen nagy az a megtakarítás, ami a kommunista jó munkája nyomán keletkezett, csupán azért, mert megelőzték a motorhiányt, töréseket, géphibákat.

A másik jelentős megtakarítás a szerszámtakarékosságból ered. A bányának közel ezer dolgozója van, akiket el kell látni szerszámmal. A szerszámnyelvek, melyek a küszönek készülnek, a bányai termelését drágítják. Sikerült október hónapban annyira köztudatba vinni az önköltség jelentőségét, a szerszám kérdésében is, hogy a bányászok és a bányai más beosztású dolgozók úgy vigyáztak a szerszámokra, hogy ott nagyobb arányú törés, elvesztés nem fordult elő. Az így nyert önköltség

megtakarítás tonnánként 81 fillért tesz ki. Az össztermelést tekintve ez is hatalmas összeg.

A Ferenc-bánya pártszervezete, szakszervezete, üzemvezetősége jó munkát végzett, amikor a mennyiségi terv teljesítése mellett ügyelt az olyan fontos gazdasági mutató betartására, mint az önköltség csökkentése. S ez a hatalmas, 6,56 forintos tonnánkénti olcsóbbodás azt jelenti, hogy a bányai dolgozói megértették pártunk célkitűzéseit, tudják, hogy a bányai termékeknek olcsóbbodásával is akarjuk emelni az életszínvonalat. Ez az eredmény reményt ad arra, hogy novemberben még olcsóbban termelnek, még jobban törekednek a jobb élet elérésére, az önköltség csökkentésén kívül a termelékenység emelésére is.

Sági Ferenc nyugdíjas lett

Az elmúlt hét valamelyik napján...

Mire gondolhatott, amikor végig haladt a tekervényes vágatokon, amikor szemével utóljára simogatta végig a feketén ragyogó szénfalat. — Bánya. — Erő, szeretet, hűség. És ettől búcsúzott most, aki kemény hosszú évtizedekben forrott össze, lett eggyé vele. Olyan, mintha egy élő, vele öregedett jóban, rosszan barátjának mondana istenhozzádot. Mert a rosszból is jutott elég. Harminc évig gyéren pisálkoltó lámpájával hiába kereste az élet, a munka igazi tartalmát, mindenfelé csak homályt talált. Közben a gyorsan szálló, robotból úzótt évek megőrizték ifjúságát, aztán férfikorát is. Mégis kitartott. Hűséges szeretete acélozta. És célhoz ért, mert a pisálkoltó mécses lánggalobbant, eloszlatta a homályt, megmutatta az utat a jövő felé. A szénfalatnak kissé hajlott volt, a haját is meglepte.

A szakmai továbbképzés tanterem hiánya miatt szünetel

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének november 9-12-i ülésén Mekis József elvtárs többek között a következőt mondta: „Különösen hiányos a termelési alsóbb parancsnoki karban dolgozó művezetők, mesterek építésvezetők képzése és továbbképzése.”

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt területén rendszeresen folyik a termelési alsóbb parancsnokainak képzése. Ebben beletartozik a lövmesterek szakmai oktatása is. Jelenleg a lövmesteri tanfolyamon harmincan vesznek részt. Az oktatás beütemezésével nincs hiba. Annál rendszeretlenebb a lebonyolítás. Rieder Nándor elvtárs, a szakoktatási felelős azt mondja, hogy a lövmesteri és gépkezelői tanfolyamnak nem biztosítanak tantermet. Eddig a régi helyiségek megszüntetése gyakorlatban 12 tanóra veszteséget jelentett. Előreláthatólag még egy hét eltelik, míg az új tantermet megkapják. Hozzátehetjük azt is, hogy villamosműtelep-kezelő tanfolyam 50, vágártanfolyam 36 fővel beindult. Azonban tanterem hiánya miatt ez is zavarosan, rendszertelenül megy.

A korszerűbb bányaművelés, a bányaiipar technikájának megújítása követeli, hogy biztosítsák a termelési alsóbb parancsnokainak, a lövmestereknek és a szakszerűen képzett gépkezelők, bányászok részére a lehetőséget a továbbtanulásra, tudásuk fejlesztésére. Ehhez az szükséges, hogy a tröszt vezetősége a Központi Vezetőség határozatának megfelelően mindent elkövetessen az oktatás, a szakmai továbbképzés biztosítására. Jelen esetben tanterem biztosításával segítse elő a dolgozók szakmai oktatását, saját tervének teljesítését.

A gépészet vezetői nem váltották be ígéretüket

Október 14-én írtunk a tolopadi munkások jogos kéréséről, a tolopadi alú gyűlésmű viz általi levezetéséről és a vagonvontatás megkönnyítésére egy görög felállításáról. Akkoriban Bárfai elvtárs, a gépészet főmérnöke ígéretet tett, hogy két héten belül ezeket a hiányosságokat rendbehozza, hiszen ez a termelést segíti és a dolgozók egészségét védi.

Azóta több mint egy hónap múlt el. Még sincs az ígéretből semmi. A tolopadi dolgozói jogosan vetik fel, hogy hiába tesznek javaslatot a munka megkönnyítésére, nem hajlják azt végre. A gépészetnél azt mondják, hogy nincs ember, aki ezt megcsinálja. Nekünk az a véleményünk, hogy van, mert ilyen fontos munkára valahonnan lehet munkacsoportot szervezni, hiszen ezeknek a munkáknak az elvégzése gyorsabb vagonváltást jelent, folyamatosabb termelést. Az a kérésünk a gépészet vezetősége felé, hogy a dolgozók javaslatait a meghallgatás után valóítsák is meg, mert így megszerzik a dolgozók bizalmát.

Új gyalogjárón lehet december 1-től

sokk. a Ferenc-bányán...

A bányai kommuniszlai a pártcsoporthoz bizalmiak, pártcsoporthoz egyúttal patronáltak a szállítást. Naponta előfordult, hogy a frontól vágatok kijöttek a szállítógépekbe, megnehezít, nem melegszi-e a motor, nincs-e valami baj a gépekkel. Ez az elővigyázatosság használt, sikerült annyira lecsökkenteni a géphibák számát, hogy nem volt szükség az új motorok beállítására, nem volt szükség új gépekre, s ezért az erre a célra betervezett 7,35 forint helyett csupán 2,93 forintot használtak fel, ami tonnánként 4,42 forint megtakarítást tesz ki. Ha figyelembe vesszük, hogy Ferenc-bánya októberben közel 40 000 tonna szén termelt ki, s ezt a számot 4,42 forint-

Osztályán kiemelték a kartók között egyet. Elolvasták a nevet, aztán határozott betűkkel mellé írták: Nyugdíjas. Új kartokékok kerültek elő, új neveket vezettek rájuk, mert az élet örökrendje, hogy a távozók helyét újak foglalják el. Az igazi tanító, az igazi mester távozása azonban csak fizikai értelemben történhet, mert személytelenül, továbbra is ott marad lelkesítő és figyelmeztető a tanítványok emlékeztében. — Így van ez most is, hogy Sági Ferenc bányamester 41 dolgozó év után elhagyta a bányát.

Néhány napja fogta kezébe utóljára öreg bányász lámpáját és indult el szokott körútjára a termelés őshajó parancsnoka.

Az ősz, de a munkabírás, a lendület, a tudás, példát mutatott a fiataloknak is az új élet építésében. Hány verseny, győzelmes megívásban segített? Hányszor dolgozott 24 órát, egyfolytában, fáradhatatlanul? Hány kiintézt, jutalmat kapott a bányai öreg mestere, nem kell sorolni. — Egy harcos, nagyszerű emberi élet, méltó beteljesülése ez. És most, hogy nyugdíjba megy, elnyeri kiváló munkájának jutalmát. Mert a dolgozók állama az erkölcsi megbecsüléssel együtt olyan nyugdajat biztosít, ami gondtalan megélhetést, szép öreg kort jelent. Tanulságként szolgáljon ez a példa, hogy a hűséggel, becsülettel végzett munkának a mi országunkban mindig megvan a jutalma.

Igen sok bányászunk kereset fel a szerkesztőséget azzal a pánasszal, hogy foglalkozzunk az Ősi-akna, Ferenc-bányára vezető gyalogjárójának a kérdésével. A gyalogjáró rendkívül alacsony, összemert a Beszáló-aknai részen nagy a sár, a bányászok irtoznak végigmenni rajta, annyira elfáradnak, mire elérnek a munkahelyre. Ez különösen szakszervezeti választó gyűléseken több bányász felszólalásában is elhangzott.

Mi magunk a bányászok kívánságainak megfelelően felkerestük a két üzem vezetőjét. A nyilatkozataik alapján a következőket közölhetjük a Ferenc-bánya dolgozóival. A gyalogjáró megszűnik, december 1-én, 10 munkanap

mulva. Ferenc-bányára való átjárás a déli 127-es szintű vágaton történik, megszűnik a mostani görnyedező járás, nehéz közlekedés.

Felhívjuk üzemvezetőink, különösen a Beszáló-akna, üzemvezetőjének figyelmét, hogy ez a vágat nincs jó állapotban. Itt is hamarosan bekövetkezik az, ami a jelenlegi gyalogjárón fennáll. Az a javaslatunk, a szakszervezet munkavédelmi felelőse, az érdekelte üzemvezetőkkel vizsgálja felül az új járóutat, hozzon olyan határozatot, mely szerint a gyalogjárók megújításáig is, a szükséges javításokat elvégzik, a továbbiakban pedig általános javítással, fenntartással biztosítják a bányászok részére a közlekedést.

Az új szakszervezeti vezetőségek hallgassák meg a dolgozók javaslatait

A napokban megtartott szakszervezeti választások általában jól sikerültek. Ugy a Ferenc-bányánál, mint a Beszáló-aknánál megtartott beszámoló jók voltak. Feltárták a szakszervezet munkájának eredményeit, hibáit, helyesen jelölték meg azokat a feladatokat, amelyekkel az új vezetőségnek foglalkozni kell.

Mindkét beszámolót igen élénk hozzászólás követte. Ezek mutatják legjobban, hogy a dolgozók magukénak érzik a szakszervezetet és azt kéri, hogy javaslatokat vegyék figyelembe, hallgassák meg. Azok segítségével javítsák meg mind a szakszervezetet, mind a termelő munkát.

Szabó Lajos, Bozsó János elvtárs és még mások elmondották, hogy a bizalmiaknak nem jó a kapcsolatok sem a dolgozók, sem a szakszervezet felé, mert előfordul, hogy a szakszervezetek részéről a bizalmi megkerüléssel intézkednek. Van olyan dolgozó viszont, aki nem tudja, hogy ki a bizalmi, ezen sürgősen változtatni kell.

Orosz elvtárs elmondta, hogy a

beszámolóiból hiányzik a munkavédelem és a munkafegyelem kérdése. Utalt arra, hogy a szakszervezet felveti a verseny kérdését, belekezd, de nem folytatja, nem értékeli a versenyt, s úgy maguk a dolgozók sem tudják, hogy hol állnak vállalkásaikkal, mennyit teljesítettek belőle, mennyire vannak elmaradva. Ez pedig a tervteljesítés egyik legfőbb hátráltatója, nincs meg az a versenyszellem, amit a szakszervezettől elvárhatnánk. Szabó elvtárs a gyalogjáró kérdéséről beszélt. Helyesen említi meg, hogy nem egyszer előfordul, hogy mire a vágár munkahelyére ér elfárad, mert olyan rossz a gyalogjárók állapota. A kollektív szerződésben benne van, s a Beszáló-aknánál mégsem javítják a gyalogjárót. A szakszervezet munkavédelmi felelőse ezt nem szorgalmazza eléggé, de a kollektív szerződés a Beszáló-akna vezetőjére is kötelező. Németh Pál elvtárs a fűrdőről beszélt, meg a Beszáló-aknai várakozásról. Szerinte — és igaz van — váróhelyiség hiányában könnyen megbetegedhetnek a könnyű öltözetben vá-

rakozó bányászok. Németh Sándor elvtárs is a versenyszellem hanyatlásáról beszélt. Ő is a kiértékelés elmaradását hangsúlyozza, felveti, hogy a bizalmiaknak többet kell foglalkozni a dolgozókkal. Szűcs elvtárs lapát hiányról beszélt, elmondja, hogy egyesek 5-6 lapátot is összeharcolnak s ezért nem jut a többieknek. Kéri a fenntartási csapatokat tegyék a rossz vágatokba.

Ezen kívül is számosan szóltak fel a két szakszervezeti választó gyűlésen. Minden remény megvan arra, hogy az új vezetőségek jobb munkát végeznek. Ez a jobb munka csak úgy lesz lehetséges, ha a beszámolóban felvetett feladatok mellett a dolgozók javaslatait is meghallgatják, ha állandó szoros kapcsolatot tartanak a dolgozókkal, a bizalmiak jobb munkáján keresztül állandóvá teszik a szakszervezet két fő feladatát: a dolgozók védelmét és a versenyt. Ezt várja az új vezetőségektől éves tervünk teljesítése, s a reánk háruló új feladatok sikeres elvégzése.

Rendkívül értékes előadás volt a tröszt klubban

A tröszt klubjában pénteken, 11-én este Szép Endre elvtárs, a Szénbányászati Tröszt főmérnöke tartott előadást „A várpalotai szénmedence szerepe a második öt éves tervben” címmel.

Az előadást lelkes, műszaki hallgatóság élvezte végig. Szép elvtárs szemléltetően, grafikonokon és diagramokon keresztül mutatta be a várpalotai szénmedence hely-

zetét, jelenét, jövőjét. A két és fél órá, mindvégig lebilincselően izgalmas előadásból rendkívül sokat tanulhattak a jelenlévők.

Összinté örömmel üdvözljük a tröszt műszaki előadásait. Az a kérdésünk, hogy ezekre az előadásokra még több hallgatót szervezzenek, mert az ilyen előadások meghallgatása komoly műszaki tudást eredményez.

Kik ehetnek szabadélt

Az Üzeméltérkezési Vállalat konyháján lényeges változásokat vezettek be. Ezeket a dolgozóktól beérkezett panaszok tették indokolttá.

A jövőben az Aknamélyítő Vállalat dolgozóinak kivételével szabadélt csak a bányai állományába tartozó dolgozó fogyaszthat az üzem konyhán. Így biztosított húsmennyiséget és a többi nyersanyagokat úgy tudják felhasználni, hogy az étel mennyiségét és minőségét megjavítsák. A dolgozók ugyancsak pa-

naszolták, hogy az ételek nem eléggé változatosak. A konyha vezetősége ezért a jövőben fokozottan gondoskodik az étlap változatosságáról és ellenőrizni fogja annak betartását is.

Ezek az intézkedések azt mutatják, hogy az üzemi konyhán valóban az étkeztetés megújítására törekednek. Reméljük, hogy a gyakorlatban többféle, tartalmasabb és ízletesebb étel bizonyítja majd a fentiekét.